CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ W CZĘSTOCHOWIE

„Akcja Katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej — niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie." PIUS XI.

CZĘSTOCHOWA, UL. NAJŚW. MARJI PANNY Nr. 64

Rok I. Lipiec-Sierpień 1934. Nr. 7-8.

SPIS RZECZY.

Z niwy rekolekcyjnej.

Rekolekcje dla maturzystów odbyły się w dwóch serjach w Domu Rek. Pierwszą serję od 25 — 27 przeprowadził ks. prof. Kasprzak, przy udziale 26 uczestników. Drugą od 27—29 dla 19 maturzystów przeprowadził O. Jezuita z Chyrowa.

Dla maturzystek odbyły się rekolekcje w gimnazjum SS. Zmartwychwstanek w dniach od 18 — 21 czerwca, przy udziale 65 uczestniczek, pod kierunkiem ks. prof. Kasprzaka.

W Domu Rekolekcyjnym odbyły się rekolekcje dla panien od 10 — 14 lipca, uczestniczek 54 i od 17—21 lipca, uczestniczek 50. Obie serje przeprowadził ks. Prob. Wenikajtis. W gmachu Gimnazjum Biskupiego w Wieluniu odbyły rekolekcje w dniach od 27 — 30 czerwca członkinie A. K. w liczbie 65. Dla 55 uczestniczek z S.M.P.Z. przeprowadził rekolekcje od 3—5 ks. Prob. Konieczny.

Od 5—8 odbyli tamże rekolekcje zamknięte mężczyźni w liczbie 23, pod kierunkiem ks. S. Gałązki.

UWAGA! Dla pań i nauczycielek odbędą się rekolekcje zamknięte w Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie w dniach od 7—11 sierpnia pod kierunkiem ks. prof. Kasprzaka.

CZYN KATOLICKI

[OKULNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny **3 zł.** z przesyłką	**CZĘSTOCHOWA** ul. Najśw. Marji Panny 64	P. K. O. Nr. 68.960 Telefon Nr. 17-10.
Rok I.	**Lipiec-Sierpień 1934**	**Nr. 7-8.**

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

W Imię Boże naprzód!

Akcja Katolicka w Polsce przeżywa przełomowe chwile.

Jak już wiadomo z dniem 1 sierpnia wchodzą w życie nowe, zdawna oczekiwane statuty dla Stowarzyszeń Akcji Katolickiej, określające jasno i zdecydowanie nietylko ich cele i zadania, jakie wykonać mają, nietylko wzajemny stosunek poszczególnych członów organizacyjnych, ale i normujące zarazem ich stosunek do państwowych władz administracyjnych.

Jest to naprawdę wydarzenie ze wszechmiar dla Akcji Katolickiej korzystne. Odtąd bowiem, wobec tak jasnych wskazań statutowych zniknąć już powinna wszelka niepewność i niezdecydowanie, a rozpocząć się winna planowa pod każdym względem i świadoma tak celu jak i dróg do niego praca.

To podkreślić trzeba z naciskiem.

Bo nie pomogą i najlepsze statuty, najjaśniej określone zadania, jeżeli nie spotkają się z dobrą, życzliwą wolą i gotowością do ich wykonania.

Jeżeli braknie gorącego, apostolskiego ducha, gotowego podjąć pracę na wskazanych obszarach — daremnie oczekiwać możemy spełnienia pięknych nadziei, związanych z faktem ukazania się prawnych i ideowych podstaw naszej pracy. Bez tego niezbędnego w tej pracy czynnika, nic się nie zmieni. Statut pozostanie statutem, a pola żniwne nadal czekać będą na żniwiarzy, ukazując coraz może więcej niszczejące plony...

Do tego dopuścić nie wolno! Czas już najwyższy, aby zasady Chrystusowe naprawdę stały się prawem ludzkości, aby Chrystus stał się rzeczywistym wszystkich i wszystkiego Królem.

Praca w tym kierunku to nasz obowiązek, od którego uchylać się nie wolno.

Wydanie nowych statutów dla Chrystusowej Armji w Polsce akurat w okresie wielkiego Jubileuszu Zbawienia, jest niewątpliwie opatrznościowem zrządzeniem.

Obyśmy to zrozumieli, a pobudzeni duchem Chrystusowym zechcieli zarazem wszystkie siły wykrzesać dla zrealizowania wielkich haseł Królestwa Bożego na ziemi.

A więc w Imię Boże naprzód!

ORGANIZACJA AKCJI KAT. W POLSCE.

Zależnie od warunków istniejących w różnych krajach w chwili organizowania w nich Akcji Katolickiej — przybierała też ona różne formy organizacyjne, czyli typy.

Tam, gdzie nie było dotąd większej ilości organizacyj katolickich najważniejszą rzeczą było stworzyć kilka zasadniczych, stanowych zrzeszeń i w nich skupić katolików, zakreślając im równocześnie pewien program działania. Ten typ Akcji Katolickiej przyjął się przedewszystkiem we Włoszech, gdzie Akcją Katolicką kieruje sam Ojciec święty.

Tam znowu, gdzie istniały już zdawna liczne organizacje katolickie, nie było rzeczą wskazaną tworzyć obok nich nowych, ale raczej należało te istniejące zaprzęgnąć do działania w myśl wskazań A. K. I ten drugi typ spotykamy w Niemczech, Francji, Belgji, Holandji i t. d.—.

U nas w Polsce, gdzie organizacje katolickie prawie nie istniały, przyjęto odrazu włoski typ A. K. Zasadniczą cechą tego typu jest wprowadzenie czterech głównych kolumn organizacyjnych w parafji t. j. oddzielnych stowarzyszeń dla mężczyzn katolickich, dla kobiet, dla młodzieży męskiej i młodzieży żeńskiej. Cztery te stowarzyszenia razem wzięte stanowią Parafjalną Akcję Katolicką, której asystentem kościelnym z reguły jest ksiądz proboszcz.

Jeśli chodzi o stosunek wzajemny tych stowarzyszeń, to organizacyjnie są one autonomiczne, to znaczy rządzą się według własnych regulaminów, ideowo zaś zbiegają się w Zarządzie P. A. K., który nie będąc władzą dla żadnego z nich, kieruje jednakże ich pracą w parafji, nadaje jej jednolity charakter.

Wszystkie na terenie diecezji stowarzyszenia mężczyzn, kobiet i młodzieży łączyły się dotąd w odpowiednie związki, zależne pod względem ideowym od biskupa, który czuwał nad niemi przy pomocy powołanego przez siebie Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

Związki zkolei na terenie całego państwa miały się łączyć w odpowiednie zrzeszenia, podlegające powołanemu przez Episkopat polski Naczelnemu Instytutowi Katolickiemu, mającemu swą siedzibę w Poznaniu.

Do ostatnich jednak czasów tylko młodzież zrzeszona w A. K. posiadała wykończoną według powyższego wzoru budowę, t. zn. obok związkow diecezjalnych, grupujących poszczególne stowarzyszenia

parafjalne, istniał również i najwyższy szczebel organizacyjny w postaci dwów zjednoczeń z siedzibą w Poznaniu. Zaczątek podobnego zjednoczenia posiadały również związki diecezjalne kobiet w liczbie dziewięciu. Wcale natomiast nie miały podobnej organizacji naczelnej związki mężczyzn katolickich.

Mimo tych zdobyczy organizacyjnych na terenie A. K. w Polsce dawał się jednak wciąż dotkliwie odczuwać brak odpowiednich statutów, któreby wiązały ze sobą ściślej wszystkie zrzeszenia i koordynowały wyraźniej całą pracę.

Z drugiej strony brakowało również jednolitych przepisów, normujących stosunek A. K. tak do innych pokrewnych organizacyj, jak i do władz administracyjnych, co w rezultacie mogło wpływać na zbyt powolne tempo całego ruchu A. K. Przebudowę wewnętrzną i wykończenie A. K. przyspieszyła dopiero wydana przed dwoma prawie laty t. zw. ustawa o stowarzyszeniach. Z tą chwilą należało rozpocząć pracę około dostosowania stowarzyszeń służących katolickim celom religijnym i wyznaniowym do nowej ustawy w tym jednak duchu, by zachowały one swój odmienny charakter. I oto rezultatem tych prac są nowe, niedawno ogłoszone statuty Akcji Katolickiej, z któremi wszystkie stowarzyszenia muszą się dokładnie zapoznać. Jak z nich jest widoczne, przebudowa A. K. poszła w dwóch kierunkach: dokonane zostało wybitniej scentralizowanie dotychczasowych stowarzyszeń, powtóre przyznano w nich większą niż dotąd rolę osobom świeckim, zupełnie zresztą zgodnie z duchem A. K.

Scentralizowanie zaznacza się szczególniej na terenie diecezji. Dotąd w każdej parafji istniały samodzielne stowarzyszenia czyto mężczyzn, czy kobiet, czy młodzieży, a łączyły się w odpowiednie związki diecezjalne. Nowe statuty określają w całej diecezji tylko po jednem stowarzyszeniu dla każdego stanu, które odpowiadać będzie dotychczasowemu związkowi.

Jednocześnie z tem dokonuje się zmiana nazwy; odtąd więc zamiast odpowiednich związków istnieć będą cztery stowarzyszenia, a mianowicie:

a) Katolickie Stowarzyszenie Mężów (zam. Zw. M. K.)

b) Katolickie Stowarzyszenie Kobiet (zam. Zw. K. K.)

c) Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży męskiej (zam. Zw. S. M. P. M.)

d) Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży żeńskiej (zam. Zw. S. M. P. Ż.)

Dotychczasowe stowarzyszenia parafjalne przybierają nazwę oddziałów. Tak np. dotychczasowe Stowarzyszenie Kobiet Katolickich w Zagórzu będzie się odtąd nazywać: Katolickie Stowarzyszenie Kobiet, Oddział w Zagórzu.

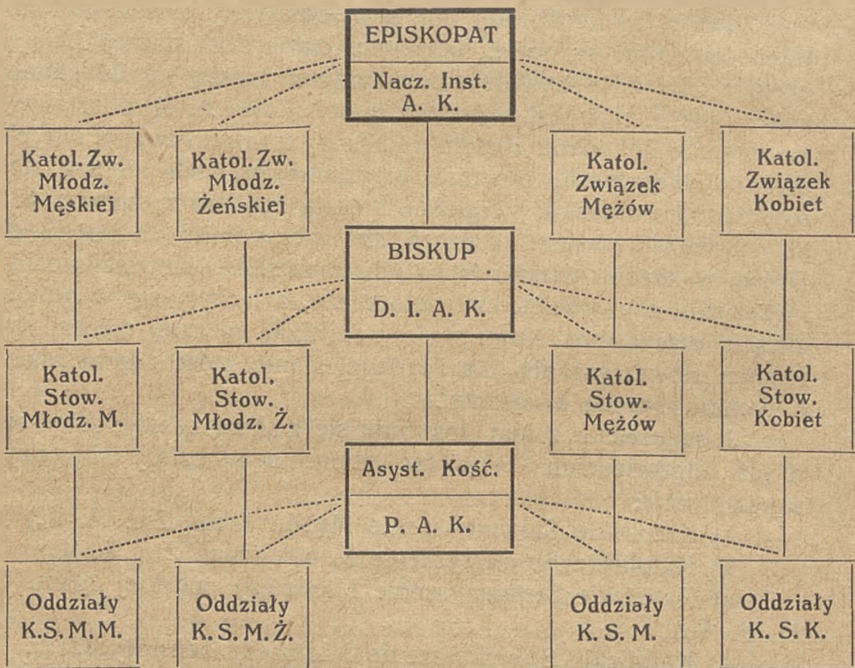
Najwyższym szczeblem organizacyjnym dla Stowarzyszeń są „związki" (dotychczasowe „zjednoczenia"), z których Katolicki Związ-

zek Mężów mieć będzie siedzibę w Warszawie, K. Zw. Kobiet w Krakowie, a oba Związki Młodzieży w Poznaniu.

Idąc za wzorem wypróbowanych przez doświadczenie form organizacyjnych u młodzieży — nowe statuty przewidują również t. zw. okręgi, obejmujące pewną liczbę oddziałów danego Stowarzyszenia. Oto jak w zarysie przedstawia się nowa organizacja A. K. w Polsce. Zasadniczo nie różni się ona wiele od dawniejszej, przyjętej w wielu diecezjach. Skrzepła tylko więcej w sobie i wystąpiła pod nową nazwą, w której na pierwszy plan wysuwa się przymiotnik: „Katolicki".

Załączony poniżej rysunek wyjaśnia lepiej od słów organizację A. K. w Polsce i zależność pojedyńczych stopni organizacyjnych. — Prostopadłe linje oznaczają zależność organizacyjną, a skośne zależność ideową, polegającą na uzgadnianiu wysiłków, wzajemnej współpracy i oddaniu swych sił hierarchji w celu wykonania zadań A. K.

Organizacja Akcji Katolickiej w Polsce.

Jak należy pisać protokuły zebrań?

W związku z uprawnieniami władz administracyjnych odnośnie do kontroli działalności stowarzyszeń, ważną jest rzeczą zwrócić uwagę na właściwe prowadzenie wszelkiej księgowości, a zwłaszcza protokułów zebrań tak zarządu jak i plenarnych.

Protokół zebrania powinien zawierać zasadniczo wszystko, co łączyło się ściśle z zebraniem, jednakże w formie jaknajbardziej zwięzłej. W szczególności w nagłówku protokułu winien być wymieniony: rodzaj zebrania (np. zarządu, plenarne, walne i t. d.), co zwłaszcza jest niezbędne przy pisaniu protokułów w wydanych przez nas księgach, a dalej: miejsce odbycia się zebrania (sala domu katolickiego, ognisko K. S. M. i t. d. oraz data, a w pewnych wypadkach również i nazwisko przewodniczącego, jeżeli nim nie był z urzędu prezes.

W dalszym ciągu zawierać powinien protokuł liczbę biorących udział w zebraniu; przy niewielkiej ilości uczestników (np. zebrania Zarządu) można nawet zanotować ich nazwiska, podając zarazem nazwiska nieobecnych z zaznaczeniem, czy usprawiedliwili swą nieobecność. Jeżeli chodzi o zebrania liczniejsze (np. plenarne), to kontrolę przeprowadza się ze specjalnej listy, gdzie też notuje się zapomocą pewnych znaczków obecność lub nieobecność członka na zebraniu.

Każde zebranie, żeby osiągnęło swój cel musi być prowadzone według z góry ułożonego planu.

Plan taki, czyli program albo jak się często mówi porządek dzienny przygotowuje na zebranie zarządu z reguły prezes lub jego zastępca, na zebrania zaś plenarne układa się go na poprzedzającem zebraniu zarządu.

Dobrze jest tak ułożony program zamieścić w protokule zebrania, oznaczając poszczególne jego punkty liczbami bądź też literami. Ułatwi to jeszcze przed odczytaniem protokułu wyrobić sobie pogląd na jakość zebrania, jak również pomoże znakomicie przy sporządzaniu protokułu.

Oto bowiem zamiast, nawiązując do następnych punktów zebrania, przytaczać takie zwroty jak, „w dalszym ciągu", „przechodząc do następnego punktu", „następnie", „odnośnie do następnej sprawy" i t. d. — można używać poprostu stałego wyrażenia, zaznaczającego rozpoczęcie nowego punktu, to jest zwrotu: „Co do punktu 1" albo krócej: „co do 1", lub wreszczcie jeszcze krócej, według wzoru zaczerpniętego z języka łacińskiego: „ad 1", „ad 2" i t. d., co oznacza to samo, co wyżej po polsku wyrażono.

Jeżeli po jakimś punkcie programu zebrania wywiązała się dyskusja — nie trzeba jej streszczać, chyba że byłoby to pożyteczne dla zrozumienia całej sprawy. Zazwyczaj umieszcza się w protokule tylko nazwiska zabierających głos, co ma świadczyć o zainteresowaniu się daną sprawą.

W całej rozciągłości podaje się w protokule przyjęte uchwały czyto w formie rezolucyj czy też wniosków. Przyjęta przez zebranie uchwała staje się prawem w pewnym znaczeniu, a prawo powinno być zanotowane jasno, ze wszystkiemi tłumaczącemi je okolicznościami.

Jeżeli forma zakończenia zebrania odbiega od szablonu, dobrze

jest o tem również zaznaczyć w protokule. Podobnie gdyby i czas zamknięcia zebrania był z jakiegoś względu ciekawy, należałoby wspomnieć także o tem.

Pod tak sporządzonym protokułem kładą swoje podpisy zarówno przewodniczący zebrania, jak i sekretarz, który protokuł pisał.

Niżej podajemy fikcyjny wzór protokułu napisanego według powyższych zasad.

P R O T O K U Ł

Z zebrania plenarnego K. St. Mężów, oddział w Sk.... odbytego w sali Domu Katolickiego w dniu 15 lipca 1934 r.

Obecnych na sali 135 członków, nieobecnych 17, wszyscy z nich nieobecność usprawiedliwili.

Porządek zebrania następujący:

1. *Zagajenie i modlitwa.*
2. *Odczytanie i przyjęcie protokułu z poprzedniego zebrania.*
3. *Referat p. S. K. p. t. „Przebudowa ustroju społ. według encykliki „Quadragesimo anno".*
4. *Dyskusja.*
5. *Sprawy bieżące.*
6. *Wolne wnioski.*
7. *Zakończenie.*

Ad. 1. Zebranie zagaił i powitał zgromadzonych Prezes, poczem odmówiono wspólnie stałą modlitwę.

Ad. 2. Odczytany przez Sekretarza protokuł z poprzedniego plenarnego zebrania przyjęto bez zmian.

Ad. 3. Znakomity referat na podstawie encykliki „Q. A." wygłosił p. S. K. wskazując, że tylko na gruncie religji chrześcijańskiej może nastąpić oczekiwane odrodzenie światu. Zebrani podziękowali prelegentowi licznemi oklaskami.

Ad. 4. W dyskusji zabierali głos panowie: Karlik, Filipski, Stenko, Adamczyk, Berner i Rojczyk, prosząc o wyjaśnienie trudniejszych kwestyj.

Ad. 5. Prezes oddziału podał do wiadomości, że w czwartek dnia 23 sierpnia po południu od godz. 4 odbywać się będzie spowiedź w kościele parafjalnym specjalnie dla członków K.S.M. W piątek zaś o godz. 4 wyjdzie procesja z kościoła parafjalnego w celu dokonania nawiedzin kościołów, dla uzyskania odpustu jubileuszowego. W procesji mogą brać również udział mężowie nie należący do stowarzyszenia.

Ad. 6. W wolnych wnioskach p. Adamczyk podniósł, że należałoby związać poruszone w referacie zagadnienie z orzeczeniami w tej sprawie innych papieży. Proponuje tedy wygłoszenie referatu na temat: „Jakiemi drogami szła katolicka myśl społeczna". P. Kobiałka

proponuje urządzenie przez K. S. M. drugiej procesji mężów dla nieczłonków stowarzyszenia.

Ad. 7. Zebranie zakończono odśpiewaniem hymnu: „My chcemy Boga".

Sekretarz: *Jan Remer* Przewodniczący: *Karol Gustaw*

M. Biesiekierska — Częstochowa.

Eucharystja św. fundamentem rodziny.

Referat wygłoszony na Zjeździe Delegowanych Katol. Stow. Kobiet w Częstochowie, w dn. 11 marca r. b.

Jakie będą rodziny, takie będą społeczeństwa. Rodzina dobra będzie wtedy, o ile będzie zbudowana na podstawach nierozerwalnego małżeństwa. Ta sprawa została doświadczalnie stwierdzona i dlatego troską naszych trosk winna być obrona katolickiej rodziny. Praca nad tem, to fundamentalna praca w Akcji Katolickiej. W pracy tej i w walce o dobro rodziny powinniśmy wykorzystać wszystkie środki przyrodzone, ale przedewszystkiem *nadprzyrodzone.*

Wiemy wszyscy, że źródłem tej nadprzyrodzonej siły jest Najświętsza Eucharystja. Eucharystja, która jest ostatecznym celem wszystkich Sakramentów wzmacnia działanie łaski Sakramentu małżeństwa i daje moc rodzicom do wykonania ciężkiej i trudnej pracy nad wychowaniem dzieci. Pedagogja współczesna, hołdując zasadom materjalistycznym, wynosi na plan pierwszy troskę o rozwój fizyczny ciała, czyniąc tem samem ogromne spustoszenie w dziedzinie rozwoju ducha poszczególnych jednostek, przez to w poszczególnych rodzinach, a przez rodziny w całym narodzie. Wobec tego trzeba usilnie stosować się do upomnień Ojca Świętego Piusa XI danych w encyklice o wychowaniu młodzieży. Encyklika ta kładzie nacisk w tej tak ważnej sprawie, na potrzebę wykorzystywania w pracy wychowawczej *nadprzyrodzonych środków.*

Rodzice, jako najpierwsi wychowawcy winni na ten nadprzyrodzony czynnik płynący z Najśw. Eucharystji baczną zwrócić uwagę. Godne, a częste przyjmowanie Komunji św. wpływa na dobre pożycie małżonków. Wiara ich umacnia się i ożywia, wierzą niezachwianie w tajemnicę Bożą, że Jezus spoczął w sercach ich — kieruje nimi i dopomaga im. Gdy rodzice silni są w wierze nadają też całemu domowi piętno katolickie. Komunja św. wzmacnia nadzieję wśród cierpień i dolegliwości życia. Gdy matka rodziny łączy się przy Stole Pańskim z Bogiem, zespala się z Krzyżem, który Zbawiciel niósł na Golgotę. Jezus nauczy ją znosić krzyże ziemskie, wzmocni serce i wolę i niedozwoli jej upaść. Przez częste komunikowanie dajemy przykład dzieciom i domownikom. Rodzice wprawdzie zawsze kochają

dzieci i są skłonni do poświęceń, ale tej *prawdziwej, nadprzyrodzonej* miłości nie posiadają, gdy Jezus nie zamieszka w ich sercach. Matka nie powinna dbać tylko o to, aby swe dziecko posilić, odziać, uczyć, dać mu majątek ale ma uczynić z niego także dziecko Boga, ucznia Chrystusowego, dziedzica nieba. Gdy dziecko widzi, że rodzice przykładnie żyją i są pobożni, budzi się w niem szacunek i miłość, kształci się serce i umysł; rodzice tacy stają się przewodnikami, nauczycielami dziecka i żywym dla niego przykładem. Częste Komunje św. pobożnej matki wpływają uświęcająco na jej dzieci. Czy możemy się pochwalić drogie matki, że posiadamy dzieci święte? Czy dzieci nasze są rzeczywiście pobożne i niewinne, jako lilje polne? Kwiat wabiący świeżością i wonią, ozdobą jest ogrodu. Ale kwiat pełen pyłu, zwiędły i cuchnący z opadłym liściem, nie sprawia ogrodnikowi pociechy. Złe, nieobyczajne, moralnie zepsute dziecko — wstyd i zgryzotę przynosi rodzicom, dlatego od najmłodszych lat wpajać dzieciom trzeba dobre zasady i miłość Boga, a gdy podrosną, niechaj często się spowiadają i komunikują, aby pozostały czyste i niewinne.

Epokowym momentem w życiu dziecka jest pierwsza Komunja św. Niestety ten święty moment — niezawsze jest wyzyskany. Zbyt często posiada on charakter rodzinnej uroczystości, z pominięciem czynnika religijnego i wychowawczego. Pierwsza Komunja św. godnie lub niegodnie przyjęta, nieraz na całe dalsze życie wpływ wywiera, to też na skuteczność Jej na dalsze życie dziecięcia — wielkie ma znaczenie jak najuroczystsze przyjęcie pierwszej Komunji św. oraz stosunek całego otoczenia do tej uroczystości, nietylko w szkole i w kościele, ale i w domu.

Niech więc pierwsza Komunja św. dziecięcia będzie uroczystością rodzinną całego domu. Rodzice winni się radować, gdy dziecko przystępuje do pierwszej Komunji św. — Ojca, którego może od lat wielu nic wzruszyć nie zdołało — rozrzewni widok dzieciny przybranej w śnieżne szaty, gdy się zbliża do Stołu Pańskiego. Serce rodziców odczuwa to połączenie dziecka z Panem Jezusem, odczuwa łaski, jakie na nie spływają. Są to jakby duchowe zaślubiny duszy dziecięcia z Panem Jezusem — niebiańskim oblubieńcem dusz. Dlatego niezmiernie ważną jest rzeczą, aby dnia tego rodzice, tak matka, jak zwłaszcza i ojciec, a nawet i całe rodzeństwo, przystąpili razem do Stołu Pańskiego. Ogromny to wpływ wywiera na umysł, duszę i serce dziecka. A jak już dziecko poczęło do św. Sakramentów przystępować, to wtedy dbając o dobre i religijne wychowanie dzieci swych, nie powinni rodzice zadawalniać się oficjalną spowiedzią szkolną, ale słowem, a zwłaszcza przykładem zachęcać dziatki do częstego przystępowania do Sakramentów św. Zachęcać przykładem, najważniejszym bowiem czynnikiem wychowawczym jest przykład, trzeba więc wznowić starą praktykę ojców naszych, wspólnego przystępowania rodziców, dzieci i domowników do Stołu Pańskiego. Ta praktyka

będzie owocną akcją katolicką, przyczyni się również do wzmocnienia powagi rodziców, tak zachwianej w chwili obecnej. Odczuwamy aż nazbyt dotkliwie, że sposób wychowania dzisiejszego zatruł jadem wybujałej zmysłowości młodzież naszą i w skutkach swoich doprowadza do kompletnego zepsucia ducha narodu. Tylko Najśw. Eucharystja uzdrowi tego ducha, uszlachetni ciało. Ona stojąc na straży anielskiej czystości ułatwi wychowanie i tem samem uratuje społeczeństwo od katastrofy moralnej zagłady. Młodzież zasilana Eucharystją zdolna będzie po przyjściu do wieku dojrzałego założyć uczciwą rodzinę i wychować potomstwo nieobciążone strasznem dziedzictwem chorób duszy i ciała. Wyżej wspomniana sprawa wychowania młodzieży, pod osłoną Eucharystji — to znów czyn potężny, czyn Akcji Katolickiej.

Dziś w pogoni za chlebem, troska o dobro moralne rodziny usunięta została na plan drugi i dlatego wołać powinniśmy i walczyć o miejsce dla eucharystycznego Chrystusa w rodzinie i społeczeństwie. Historja notuje postacie świętych i wielkich ludzi, którzy zostawili nam wzory gorącej miłości, czci i potężnej ufności w opiekę Jezusa eucharystycznego.

Nie można pominąć milczeniem tych drogich naszemu sercu postaci, tych dziewiczych czcicieli Jezusa, jak: Stanisław Kostka, Kazimierz królewicz, współczesna nam Wanda Malczewska i całego pocztu świętych. korzących się u stóp Eucharystji.

Jak cześć Eucharystyczna ściśle się zrosła z dziejami naszej Ojczyzny to widzimy w jej roli, jaką odgrywa zawsze w chwilach przełomowych. Kiedy Chrystus w monstrancji ukazywał się oczom królów i rycerzy naszych, blask słońca nadziemskiego, bijący z białej Hostji, odrzucał precz zwątpienie, uskrzydlał duszę i zagrzewał serca do czynów bohaterskich, Tak było z Jagiełłą pod Grunwaldem, tak rycerzom zamkniętym w Zbarażu na widok monstrancji rosły serca, przybywało odwagi, zapał wstępował w dusze. Tak Ks. Kordecki Eucharystją zagrzewał do boju jasnogórskich obrońców.

Ten słoneczny promień Eucharystyczny, od wieków oświeca dzieje naszego narodu i nic go przyćmić nie zdołało, ani podstępny protestantyzm na zachodzie, ani odszczepieństwo na wschodzie.

Ojciec św. Pius X widząc, że dusze ludzkie słabną, że świat je wyczerpał i głód duchowy dokucza, ten dobry Ojciec, jako jedyne lekarstwo, zezwolił na częstą Komunję św. Wobec ciągłego niebezpieczeństwa, jakie duszy naszej zewsząd zagraża, wobec stałej wielkiej naszej niemocy, trzeba nam stałej pomocy i lekarstwa, a tem jest częsta Komunja św. Powiedzmy sobie szczerze: bez codziennej Komunji św. bez brania Jezusa na każdy dzień, nie można myśleć o wyrobieniu wewnętrznem, o trwałem zabezpieczeniu się przed grzechem ciężkim, nie można też stać się gorliwym apostołem ewangelji Chrystusowej, a więc i gorliwym pracownikiem Akcji Katolickiej.

W Komunji św. jest siła niespożyta, nieśmiertelna, potężniejsza niż wszystkie potęgi ziemskie. W Niej jest moc i stwierdzenie wiary naszej, a że wiara bez uczynków martwą jest, stamtąd więc winny brać moc swoją — czyny nasze. „Nie daje bowiem Bóg, łaski swojej na wezgłowie do miłego odpoczynku i wygodnego próżnowania. Nie. Jest ona pożarem co pali serca i ręce tak długo dopóki w kuźni hartownej woli naszej nie ukujemy świętego czynu pracy". W Komunji św. wstępuje do nas wcielona pełnia Łaski; człowiek przyjmuje tam samego Dawcę Łaski — stąd zaś wypływa taki wniosek: czyny tego człowieka muszą się stać czynami Chrystusa.

Czynami Chrystusa — a więc nietylko pobożnemi uczuciami, górnolotnemi pomysłami, ślicznemi postanowieniami — nie! — czynami!

Wszak po Komunji św. Chrystus żyje w nas. Eucharystja św. u dobrej katoliczki winna zajmować wśród czynów życiowych, wielkie — największe miejsce. Rozum, uczucia, wolę i czyny winno się jej oddać i podporządkować.

Eucharystja św. jest źródłem prawdziwego pokoju, którego dziś niema na świecie, choć wszyscy go pragną. Nietylko z imienia i w przenośnem znaczeniu, ale w pełnej prawdzie i całej rzeczywistości, łączy ona wiernych w jedną wewnętrznie spokrewnioną rodzinę. To co dziś ludzi i rodziny dzieli od siebie i odpycha, wypływa z nadmiaru egoizmu, któremu przeciwstawiać się musi inna siła — siła miłości wzajemnej, poruszająca całą głębię duszy, obejmująca całą istotę człowieka. Takiej miłości człowiek sam dać sobie nie może — jest ona owocem Sakramentu Miłości — Komunji św.

W miarę jak rośnie licza przystępujących często do Stołu Pańskiego, coraz szerzej roztacza się wpływ Bożej Łaski, a wobec niej, cichną burze namiętności, gasną uczucia nienawiści, a w duszach rozlewa się jakieś błogie uczucie, jasność i pogoda.

My Polacy, religijni jesteśmy szczerze, ale płytko i powierzchownie; o zagadnieniach religijnych nie lubimy myśleć, poprzestając na formach tylko. Trzeba rzucić hasło odmiany. Trzeba nareszcie zrozumieć, że zbawienie i uszczęśliwienie przyjdzie Polsce nie przez złoto, armję, silne organizacje, mądrą politykę, lecz przez Jezusa i naukę Jego świętą. Musimy więcej niż dotąd wierzyć w to co mówimy, w Składzie Apostolskim: „wierzę w św. Kościół powszechny, w świętych obcowanie". Świętych obcowanie — to nie znaczy mędrców uczonych, możnych tego świata, ale możnych duchem, bogatych miłością Chrystusową, świętych życiem nadprzyrodzonem. Żyjemy w świeżo zmartwychwstałej Ojczyźnie, która targana jest rozstrojem i której potrzeba oparcia o potężne ideały — żyjemy w czasach powojennych, pełnych niebezpieczeństwa i błędów — potrzeba nam ratunku i pomocy. Ratunek jedyny i niezawodny — to Najświętsza Eucharystja, to chleb anielski pożywany na dzień każdy. Oto środek najskuteczniejszy, oto lekarstwo jakiego potrzebujemy wszyscy. To

też z całą prostotą i dziecięcą ufnością, ze skruchą serca i anielską czystością trzeba nam często zbliżać się do Stołu Pańskiego, a ta maleńka, biała Hostja, gdy stanie się pokarmem duszy naszej, uczyni ją potężną ponad wszystkie potęgi świata, boć to „Emanuel, Bóg w nas".

I. ZARZĄDZENIA.

1. W sprawie wspólnych obchodów jubileuszowych.

Nawiązując do wezwania zawartego w poprzednim numerze „Czynu Katolickiego" — polecamy oddziałom Stowarzyszeń A. K. organizowanie wspólnych, stanowych nawiedzin wyznaczonych przez Władzę duchowną kościołów, w celu uzyskania odpustów jubileuszowych.

Obchody te organizować należy zawsze w porozumieniu z właściwym ks. Proboszczem.

Stosownie do intencji Najdostojniejszego Arcypasterza organizacja obchodów jubileuszowych powinna pójść w kierunku urządzania procesyj stanowych, t. zn. oddzielnie mężczyzn, kobiet i młodzieży, w takiej ilości, żeby udostępnić skorzystanie z odpustu najszerszym kołom parafjan. Szczególnie uroczysty charakter pielgrzymki te przybrać powinny w okresie święta Chrystusa Króla.

2. W sprawie rejestracji oddziałów Stowarzyszeń A. K.

Tym oddziałom Stowarzyszeń A. K., które jeszcze nie dopełniły obowiązku rejestracji i nie nadesłały do Diec. Instytutu A. K. wypełnionych odpowiednich arkuszy przypominamy, aby dokonały tego jaknajprędzej. Wszelka, choćby i najkrótsza zwłoka, w związku z upływem terminu 1 sierpnia, narazić może dotyczące oddziały na niepożądane konflikty z władzami administracyjnemi, a Instytut na wykonywanie nadprogramowej i skomplikowanej pracy.

3. Jeszcze o książkowości naszych organizacyj.

W myśl artykułu 15 nowego prawa o stowarzyszeniach — oddziały stowarzyszeń A. K. obowiązanie są prowadzic przepisaną książkowość, między innemi *dokładny, imienny spis członków,* który zawierać musi osobną rubrykę ze wskazaniem przynależności państwowej.

Wydana przez Diecezjalny Instytut A. K. w Częstochowie kompletna księgowość czyni zadośc wymaganiom ustawy, należy w niej uczynić tylko drobne uzupełnienie. Mianowicie w dziale zatytułowanym: Lista członków i kontrola składek, w którym poszczególne strony oznaczone są liczbami, trzeba w górnej rubryce wolnej, następu-

jącej po kontroli składek, wpisać słowa: „przynależność państwowa" i następnie przy zapisaniu każdego członka odpowiednio wstawić słowo: „polska".

Oddziały posługujące się dotąd inną książkowością obowiązane są rubrykę taką zaprowadzić na liście członków.

II. WSKAZANIA.

1. Wytyczne pracy dla Organizacyj A. K. na miesiąc Sierpień.

A. Dla Zarządów Parafjalnych A. K.

a) Odbyć zebranie miesięczne, na którem omówić treść niniejszego numeru „Czynu Katolickiego".

b) zapoznać się z artykułem 24 nowych statutów, mówiącym o współpracy Oddziałów z Par. A. K.

c) ułożyć szczegółowy program pracy dla oddziałów, uwzględniając w nim punkt pierwszy „Zarządzeń" z niniejszego numeru.

d) pomyśleć zawczasu o tegorocznym obchodzie święta Chrystusa Króla, pod hasłem: W Chrystusie Odkupienie — W Chrystusie Odrodzenie!

e) wykazać inicjatywę w organizowaniu pielgrzymek do miejsc świętych.

B. Dla Oddziałów Stowarzyszeń A. K.

a) Odbyć zwykłe zebranie Zarządu, na którem zapoznać się dobrze z nowemi statutami A. K. Odczytać artykuł z „Czynu K.": „W Imię Boże naprzód!", „Organizacja A. K. w Polsce", „Jak należy pisać protokuły zebrań", oraz dział urzędowy, a zwłaszcza wskazania mówiące o obowiązkach Oddziałów Stow. A.K. oraz o prawach władz administracyjnych. (patrz niżej Nr. 3)

b) uzupełnić księgowość przez dodanie w spisie członków rubryki „przynależność państwowa", o czem zobacz Zarządzenia nr. 3.

c) ułożyć dokładny program i według niego odbyć zebranie miesięczne członków, na którem delegaci na Zjazd w Częstochowie złożą z niego dokładne relacje,

d) ustalić termin odbywania procesji jubileuszowych,

e) opłacić zaległości w Stowarzyszeniach z tytułu składek za ubiegłe półrocze oraz prenumeratę za ubiegłe i bieżące półrocze.

f) pomyśleć o wysłaniu członków na rekolekcje zamknięte do Częstochowy, bądź w razie sprzyjających warunków zorganizować je u siebie.

g) podać do wiadomości w całości lub częściowo treść odezwy

Rady Społecznej, jako zawierającą w krótkiem ujęciu naukę społeczną Kościoła.

2. Organizujmy pielgrzymki!

Zdarza się nieraz, że z małych zwłaszcza parafij wcale nie wychodzą pielgrzymki do miejsc świętych, gdyż albo niema kogo, ktoby zajął się ich organizacją, albo też nie zbiera się odpowiednia liczba ludzi. Zarządy Par. A. K. mają tu duże pole do działalności, ich to bowiem rzeczą będzie porozumieć się z Akcją Katolicką w sąsiedniej parafji i wspólnie urządzić taką pielgrzymkę. Korzyści stąd będą widoczne. Warto tedy spróbować.

3. Kilka pytań w związku z nowemi statutami.

1) Jak brzmieć będzie odtąd nazwa dawnego Stowarzyszenia Mężów Katolickich?

Odpowiedź: Dawne Stow. Mężczyzn Katolickich będzie nosić nazwę: Katolickie Stowarzyszenie Mężów, Oddział w.........................

2) A nazwa dawnego Stow. Kobiet Katolickich?

Odpow.: Katolickie Stowarzyszenie Kobiet, Oddział w...................

3) Jak należy przeprowadzić zmianę statutu?

Odpow.: Do wszystkich dotychczasowych Stowarzyszeń Diec. Instytut A. K. przesłał gotowe druki. Należało zwołać walne zebranie, wybrać na niem nowy Zarząd i nazwiska członków tego nowego Zarządu, najmniej trzy — bo trzy osoby najmniej stanowią kierownictwo według nowego statutu, z podaniem miejsca ich zamieszkania przesłać w terminie do 18 lipca do Diec. Instytutu A. K. w Częstochowie. Jeżeli któreś ze Stowarzyszeń blankietów takich nie otrzymało — niech się upomina o nie w swoim urzędzie pocztowym, bo z pewnością zostały one wysłane. Jeżeli się nie odnajdą, należy wybrać na zebraniu Zarząd i nazwiska członków wraz z adresami przesłać na arkuszu do Diec. Instytutu A. K. jaknajrychlej, według następującego wzoru, zastępując w nim, słowo „mężczyzn" przez „kobiet", gdy chodzić będzie o Stowarzyszenie Kobiet:

Katolickie Stowarzyszenie Mężczyzn
diec. Częstochowskiej
Oddział w................................. ...., dn...............................193 r.

Dotyczy przekształcenia oddziału.

Do Starostwa Powiatowego
w...

Niniejszem uprzejmie donosimy, że Oddział nasz, istniejący dotychczas pod nazwą Stowarzyszenia Mężczyzn Katolickich, przekształcił się z dniem.................... na Oddział Katolickiego Stowarzyszenia Mężczyzn w...

Przekształcenie się powyższe jest w łączności ze zmianą Statutu naszej centrali jako Stowarzyszenia służącego katolickim celom religijnym

i wyznaniowym w zrozumieniu § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 I.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9/34, poz. 72).

Załączamy zmieniony statut, odpowiadający wymaganiom § 1 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów, a przesłany przez J. E. Ks. Biskupa Ordynarjusza w Częstochowie do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi i Kielcach.

Kierownictwo naszego oddziału stanowi obecnie:

1. p.. zam. w..
pełniący funkcję prezesa Oddziału.

2. p.. zam. w..
pełniący funkcję sekretarza.

3. p.. zam. w..
pełniący funkcję skarbnika.

4. p.. zam. w..
członek Zarządu.

5. p.. zam. w..
członek Zarządu.

6. p.. zam. w..
członek Zarządu Oddziału.

Lokal Oddziału naszego mieści się obecnie w .... przy ul..............................

Zawiadomienie niniejsze przesyłamy w myśl § 4 ust. 4 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów oraz zgodnie z art. 41 ust. 3 prawa o Stowarzyszeniach z dnia 27.X.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94/32. poz. 908).

Prosimy uprzejmie o przyjęcie do wiadomości naszego zawiadomienia oraz o potwierdzenie jego dokonania.

Zarząd:
(następują podpisy)

1 załącznik: Statut Stowarzyszenia.

4) Z ilu osób składa się odtąd Zarząd Oddziału?

Odpow.: Według artykułu 27 nowego statutu tak zwane kierownictwo oddziału „składa się z Prezesa i conajmniej dwóch innych członków (sekretarza i skarbnika) wybranych przez Walne Zebranie Odziału na dwa lata" Wynika stąd, że może być tych osób w zarządzie więcej np. 5 albo 7 ale najmniej być powinno 3 i tyle też lepiej wybierać.

5) Czy Komisja Rewizyjna i Sąd wchodzi do zarządu?

Odpow.: Nie! Ani członkowie Komisji, ani Sąd do kierownictwa wchodzić zasadniczo nie powinni.

6) Co czynić, jeżeli któryś z członków Kierownictwa Oddziału ustąpi przed czasem?

Odpow.: Należy wówczas na jego miejsce wybrać na Walnem Zebraniu inną osobę. Podobnie też, kiedy oddział zmieni swój dotychczasowy lokal na inny — należy zawiadomić zaraz starostwo, według następującego wzoru, w którym wypełnić trzeba to co się zmieniło:

Wzór.

Nazwa Stowarzyszenia miejscowość, dnia .... 1934 r.
oddział w ....

Dotyczy zmiany kierownictwa i lokalu.

Do Starostwa Powiatowego
w ....

W myśl art. 41 ust. 3 prawa o stowarzyszeniach z dn. 27.X.1932 r. (Dz. U. R. P. 95|32 poz. 908) oraz zgodnie z § 2 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9|34 poz. 72) donosimy uprzejmie, co następuje:

W kierownictwie naszego oddziału zaszły następujące zmiany:

a) ustąpił p. ....
b) wybrano p. .... zamieszkałego w .... pełniącego funkcję ....
c) odwołany został p. ....
d) mianowano p. .... zamieszkałego w .... pełniącego funkcję ....

Lokal oddziału naszego mieści się obecnie w .... ul. ....

Prosimy uprzejmie o potwierdzenie niniejszego zawiadomienia.

Zarząd.

7) Jakie prawa do Oddziałów mają Starostwa?

Odpow.: Od 1 sierpnia br. powiatowa władza administracji ogólnej t. j. odpowiednie starostwo powiatowe lub grodzkie mieć będzie na podstawie art. 15 nowego prawa w stosunku do stowarzyszeń Akcji Katolickiej następujące uprawnienia:

A) Może żądać: a) spisu członków, b) odpisu protokułów zebrań, c) odpisu powziętych uchwał spisanych.

B) Może przeglądać w *lokalu stow.* akta, księgi, dokumenty.

C) Sporządzać z nich odpisy i wyciągi.

D) Wzywać Kierownictwo Oddziału do okazania tych ksiąg i dokumentów w dokładnie określonym czasie.

E) Może delegować w myśl art. 43 nowego prawa w stosunku do stowarzyszeń, korzystających z ofiarności publicznej i t. d. na ich walne zebranie swego przedstawiciela z prawem zabierania głosu. Przedstawiciel ten może brać udział także w posiedzeniach kierownictwa, o ile przedmiotem obrad mają być sprawy związane z użyciem uzyskanych funduszów.

F) Może zawiadomić za pośrednictwem władzy wojewódzkiej biskupa diecezjalnego o wszelkich dostrzeżonych uchybieniach w działalności stowarzyszeń Akcji Katolickiej (§ 3 rozp. R. M.).

III. DONIESIENIA.

1. Z Diecezjalnego Instytutu A. K.

W dniu 5.VII b. r. Diec. Instytut AK. mianował Prezesem Parafjalnej AK. w Niwce p. Eugenjusza Wejmara. Nowemu Prezesowi życzymy pełnego powodzenia w pracy.

2. W sprawie wydawnictw wysłanych do Oddziałów.

W ostatnich czasach D. I. A. K. wysłał do Oddziałów następujące wydawnictwa: Referat p.t. „Rola mężczyzny w rodzinie” — dla Oddziałów K. S. Mężów. Referat p.t. „Rola kobiety w A. K.” — dla Oddziałów K. S. Kobiet. Cena każdego z powyższych referatów wynosi 30 gr. Statut A. K. dla Oddziałów K. Stow. Mężów i K. Stow. Kobiet. Cena po 20 gr. Statuty w zbiorowem wydaniu dla Przew. ks. ks. Asystentów. Cena 80 gr.

Należność za powyższe wydawnictwa prosimy wpłacać na konto Diec. Instytutu w P. K. O. № 68.960.

3. Nowe wydawnictwa.

Piotr Kardynał Gasparri. *Katechizm Katolicki.* Z polecenia J. Em. x Dr. Augusta Kard. Hlonda, Prymasa Polski, z czwartego wydania łacińskiego przetłumaczył x. Jan Korzonkiewicz. Nakładem Księgarni św. Wojciecha — Poznań, Książnica Akcji Katolickiej Nr. 19. Stron XIX plus 487, cena zł. 9,60.

Zarówno nazwisko Dostojnego Autora jak i tłumacza przemawiają dostatecznie na korzyść nowego wydawnictwa, które przez swe gruntowne opracowanie oddać może ogromne korzyści nietylko Przew. Duchowieństwu, ale i kierownictwu Akcji Katolickiej. Do nabycia w D. I. A. K. w Częstochowie.

M. J. Jeleńska. *Szatan zwyciężony.* Nakład Arch. I. A. K. — Poznań 1934. Stron 160. Cena 2,20. Są to niezwykle ciekawe opowiadania w liczbie sześciu, przeważnie na tle prawdziwych wydarzeń, opisujące działanie Boże na dusze ludzkie. Książka cenna dla bibljotek parafjalnych.

Polecamy nadto broszurę p. t. *„Stowarzyszenia i Zgromadzenia“*, wyd. przez S.A. „Ostoję” — Poznań 1933, a zawierającą zbiór obowiązujących w Polsce przepisów prawnych. Rzecz niezbędna dla wszystkich Stowarzyszeń A. K. i ich oddziałów. Cena zł. 1.20, do nabycia w składnicy K. S. Młodzieży w Częstochowie.

„Szkoła Czynu” — nowe numery od 14 — 17, zawierają opracowane następujące tematy:

№ 14 — Posłannictwo Kościoła.
№ 15 — Konstytucja Kościoła.
№ 16 — Następcy Apostołów.
№ 17 — Nowoczesny święty — ks. Jan Bosco.

Pierwsze trzy z powyższych pogadanek należą do cyklu pogadanek programowych w/g. „Kodeksu A. K.” Guerry’ego. Powinny one być wygłoszone we wszystkich oddziałach Stow. A. K.

Cena każdego numeru 10 gr. Do nabycia w D. I. A. K.

Wydawca: **Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.** Redaktor: **Ks. Stanisław Gałązka**

Polskie Zakł. Graf. w Częstochowie, Biegańskiego 10, Tel. 15-93.

IV. KRONIKA.

Ze Zjazdu Akcji Katolickiej w Częstochowie.

W niedzielę dnia 15 lipca odbył się na Jasnej Górze w Częstochowie nadzwyczajny Zjazd Delegowanych Katolickich Stowarzyszeń Mężów i Kobiet, zwołany w celu przyjęcia nowych statutów Stowarzyszeń Akcji Katol. Zjazd poprzedziło nabożeństwo w Kaplicy Matki Boskiej, które odprawił Ks. Prałat Zimniak, Wikarjusz Generalny. Obrady odbywały się w Sali Sodalicyjnej. Zjazd zaszczycił swą obecnością J. E. Ks. Biskup Dr. T. Kubina, który po zagajeniu przez przewodniczącego zabrał głos, podając w swem przemówianiu historję nowoopracowanych statutów A. K. Mianowicie po wydaniu przed dwoma laty nowego prawa o stowarzyszeniach, należało też uregulować ostatecznie stanowisko organizacyj, służących katolickim celom religijnym i wyznaniowym. Wydane niedawno statuty są właśnie owocem pracy Episkopatu w tej kwestji.

W dalszym ciągu obrad zreferował obszernie sprawę statutów Dyrektor Diec. I. A. K. w Częstochowie, Ks. J. Sobczyński, poczem jednogłośnie uchwalono dwa wnioski, stwierdzające przyjęcie statutów tak przez Katolickie Stowarzyszenie Mężczyzn, jak i Kobiet. W wyniku przeprowadzonych następnie wyborów do Zarządów weszli — do Kat. Stow. Mężów: p. L. Bugajski, jako prezes z nominacji Ks. Biskupa Ordynarjusza, Ks. mg. Z. Lipa, jako Sekretarz Generalny z nominacji, oraz z wyborów: p.p. J. Biedrzycki, Dr. A. Borkowski, prof J. Sołdrowski, Z. Glice i F. Galewicz. Do Zarządu K. St. Kobiet: p. K. Kobyłecka — jako prezeska z nominacji, oraz panie Gawrońska, dyr. Zelisławska, Dr. Bona, drowa Borkowska i M. Biesiekierska.

Nowemu Zarządowi złożył życzenia Ks. Biskup Kubina, udzielając zarazem wszystkim błogosławieństwa pasterskiego.

Na zakończenie Zjazdu Dyrektor D. I. A. K. wygłosił referat o Jubileuszu Odkupienia, wyprowadzając praktyczne wskazania dla oddziałów Stowarzyszeń Katolickich.

Z Kongresu Eucharystycznego w Dąbrowie Gór.

Odbyty w dniach od 9 — 10 czerwca br. Kongres Eucharystyczny w Dąbrowie — Gołonogu oprócz innych wartości miał i tę niemałą, że był przeglądem sił stowarzyszeń A. K. Na apel Instytutu i Związków przybyły z całego Zagłębia a nawet i z dalszych stron liczne pielgrzymki zorganizowane w większości przaz Akcję Katolicką. Jeżeli nadto uwzględni się, że i w Dąbrowie organizacja Kongresu spoczywała w rękach członków A. K. to powiedzieć można, że odbyty Kongres był zarazem Kongresem A. K. Zagłębia. Przy okazji D.I.A.K. w Częstochowie przesyła członkom b. komitetu kongresu w Dąbrowie Górn. wyrazy uznania i podziękowania z wspaniałą organizację kongresu.

Ze Zbiórki na Kat. Uniwersytet w Lublinie.

Tegoroczną zbiórkę na rzecz Katol. Uniwersytetu w Lublinie przeprowadziły w większych miejscowościach Kat. Stow. Męzow i Kobiet. Jakkolwiek wynik jej nie jest dotąd znany, to można przypuszczać, że Stowarzyszenia A. K. dobrze wywiązały się z powierzonego im zadania.

Z działalności Par. A. K. w Wieluniu.

Par. A. K. w Wieluniu zaznaczyła wybitnie swą działalność organizując w czerwcu i lipcu dwie serje rekolekcji zamkniętych dla Mężczyzn i Kobiet, w których udział razem wzięło 88 osób. Wszyscy uczestnicy rekolekcyj odbyli publiczną procesję jubileuszową do wyznaczonych w Wieluniu czterech kościołów, w celu uzyskania odpustów jubileuszowych.

W dniach 14 i 15 lipca P.A.K. zorganizowała pielgrzymkę z Wielunia do Częstochowy autobusami.